

alvorligt Ord at rette nedad, idet vi her staa som Repræsentanter for hele det store Folk, særlig for de store, brede Lag i Befolkningen, som se deres Rettigheder truede, og paa Grund deraf er det, vi ville rette et alvorligt Ord opad, og vi gjøre det saa meget mere, som Ministeriet ved sin hele Holdning har skabt en Videnskab i Folket opad og nedad, en Videnskab, der vedligeholdes — ikke som det ærede Medlem fra Helsingør (Thomsen) sagde særlig ved Videnskabelig i Venstrepresken — jeg frikjender ikke denne for Videnskabelig — men hvad der særlig vækker Had og Videnskab er Udtalelser og Udtryk i den ministerielle Presse — jeg til lægger ikke selv det ministerielle Parti som saadant særlig Skyld derfor, men det er dets Presse, som frembringer Videnskabelig og bringer den til Torvs. Det ærede Medlem udtalte sin Misbilligelse af, at man i Adressen henviste til, at et Ministerium med Billie og Evne til at forhandle med Folkethinget og samarbejde med Rigsdagen vilde kunne frembringe bedre Tilstande, og mente, at deri laa en Bestyldning mod Ministeriet. Men jeg mener netop, at denne Udtalelse er fuldt berettiget, efter som det maa erindres, at det er Ministeriet, der først har udslynget den Bestyldning mod Folkets Repræsentanter, at de mangle Billie og Evne til at forhandle. Skulde det være et Tegn paa Mangelen paa Evne og Billie hos Folkethinget til at arbejde, naar man nægter forskellige Love og nægter forskellige af Ministeriet paa Finantsloven fremjatte Forslag? Nei, dette er netop Bevis paa Folkethingets Evne og Billie til at hævde sin Stilling, og Folkethinget har netop behandlet Finantsloven saaledes som det har, fordi det mener, at saaledes tjener det Fædrelandet og Samfundet bedst — jeg skal senere komme tilbage hertil. Adressen er fremkaldt af den øieblikkelige Situation. For at gaa lige paa Sagen og ikke udenom, saaledes som der nu er gjort i saa mange af vore Møder, vil jeg udtale: det er upaatvivlelig Hensigten, at der skal udstedes en provisorisk Finantslov den 1ste April, og vi have den Overbevisning, at denne Hensigt er forberedt allerede for længere Tid siden. Grunden, hvorfor det skal gøres, er for at lægge ind i Forfatningen en saadan Forstaaelse, at den Ret til Kontrol af Statens Regjering, som er givet Folket ved Forfatningen, faktisk berøves den for at lægges i Hænderne paa de mere begunstigede Klasser i Samfundet. Jeg tilstaa, at det er mig umuligt at forstaa, at Mænd, som ikke tilhøre et høiere arveligt Bureaukrati eller Fødselskristokrati, at Mænd, der ere graaned under den fri Forfatning, have

levet deres Ungdom under den, set Alting udfolde sig, Samfundet udvikle sig under den, at de, fordi de have naaet mere fremragende Stillinger, dels som Sørdegodsbesiddere, dels som høiere Embedsmænd — og det er jo navnlig dem, som i begge Thing repræsentere det ministerielle Parti — virkelig kunne finde Tilfredsstillelse ved at virke hen til at at kuldsta og ødelægge for deres Børn den Mand, der er nedlagt i Grundloven, og den Frihed, som er givet Folket. Det røber kun liden Taknemlighed overfor det Folk, som de tilhøre, og som ved Forfatningsforandringen gennem de særlige Valgrettigheder gav dem den Myndighed, som de nu udøve. Det røber kun liden Anerkjendelse overfor det Folk, som i Tillid til deres ærlige Billie og deres Kjærlighed til det Samfund, som de tilhøre, gav dem de store Rettigheder, som de nu ville benytte til at tilintetgjøre den grundlovmæssige Ret, som Folket har, og denne er faktisk kun Bevillingsmyndigheden. Den ødelægges i det Øieblik, man gaar hen og nægter Thingenes Ligeberettigelse, saaledes som det gøres fra Ministeriets Side. Her hævde vi Thingenes Ligeberettigelse, det vil sige, hvert Things Berettigelse til at udøve de Rettigheder og det Arbejde, der tilhører det, og Ligeberettigelse til paa Finantsloven at gjøre sin Indflydelse gjældende. Men nu kommer man og siger til os: Vi give en provisorisk Finantslov den 1ste April; hvis I ikke tage den, som Landstinget sender Eder. Kort sagt, man nægter, at Folkethingets Nei er lige saa berettiget som Landstingets Ja. Vi have jo i disse Dage hørt Udtalelser om den provisoriske Finantslov, som skal komme, og vi have særlig fra den høitærede Conscilspræsidents Side hørt Tale om de store Statsinteressser, som ere truede. Det er vanskeligt at vide, hvad der menes med disse truede Statsinteressser, thi den høitærede Conscilspræsident nævnedes ikke et eneste Exempel paa saadanne truede Statsinteressser, en Statsinteresse, der skulde være truet i Tiden fra 1ste April til 1ste Oktober, thi til den sidstnævnte Tid vil jo Rigsdagen atter være samlet. I dette halve Aar skulde der altsaa være Statsinteressser, som vare truede, naar man ikke vedtager den Finantslov, som Ministeriet vil have, og som Landstinget vil sætte igjennem for Ministeriet. Vi paa staa, at den Finantslov, der foreligger fra Folkethingets Side, er saaledes, som den bør være for at varetage Statsinteressserne efter Folkethingets bedste Skjøn. Ingen er berettiget til at sige Andet, end at saaledes som Finantsloven fremgaar fra Folkethingets Side, er den saadan, som Folkets Repræsentanter efter nøie Overveelse af de eksisterende